

מסורת הש"ס

(א) עירובין קכ, (ב) [צ"ל מותר במקדש], (ג) [מוספ' פט"ו], (ד) [פסחים סה.],

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה ר' יהודה וכו'
פומח וועל בו מדקתני
פומח וועל בו משמע:

גליון הש"ס

גמ' שנועלין בו במקדש
אבל לא במדינת. עיין פי"א
מ"ד דכלים:

רבינו חננאל

דקשור צו מיוחז ועומד הוה נק
ובצר נגנה צנין הו מעצור יוס ואין
צו אלף גורט צבות מדבריהס ואין
צבות מדבריהס: והמונה: שאינו קשור
כלל אלף דקשור: שומטו מן החור
מניחו ע"ג קרקע הלכך כשמוקטו
בצבת צונה הוה ואיסורא לאורייתא
הוה אף במקדש: המונה מופר
במקדש. דכיון דמתוקן מאתמול להכר
לאו צונה הוה: שקשור וטלוי. ראשו
העליון חלל ראשו מתחתון מגיע לארץ:
מאן מאן נגר הנגר. אסור דבעי
החלון תרתי צניין מכלל דר' יהודה
כרבנן אלמא רבנן קשירה צנו: יי
האי מאן. דלפי' קשירה לא צני צנין
שמעון בן גמליאל דלמר מתוקן בהמונה
שפסקינו. שהומיני: אמר רב יהודה
צני ר"א קשור ותלוי יומר משאר כ
להצריס צית אחיה אע"י דהני משור
מדרבנן וקשה לר"מ מגל' דלפליגו
בספר הישר דל"כ הוה ליה למנקט פ
דש"ר ציה תוספתא אהל ש"מ דפליגו
טלטול אפ"ה איפלוג בה ר"א ורבנן
אסור אהל אלף איסור טלטול
יש עליו תורת נל גמור כון שיש לו
כל דלות לכו לא משום טלטול אלא
יהודה וקשה לר"י דהא שמואל גופ
סגי דליתמר רב (יהודה) אומר קשור
לישיבה א"ל לקשר וא"כ היכי קאמר
איסור טלטול ומוסא איסור טלטול צני
קישור אצל משום איסור טלטול לא ה
אלא דלמרני ר' האי מאן כו' ילימא
טלטול דהתם ודאי לא מיירי מדיד צני
בזאתו הנה עמזו דבהו ליה למיחייב
קשור

לריץ: והוא שמסוקן. מוכן
שיט ליה מר לקולא: לימא
י אליעזר צעי קשור ותלוי
צ ליה רבי אליעזר בשומטו

"בין קשור בין שאינו קשור והוא שמתוקן
 א"ל ר' ירמיה ולימא מר בין תלוי ובין שאינו
 תלוי והוא שקשור דאמר רבה בר בר חנה
 א"ר יוחנן כמחלוקת כאן כד מחלוקת בנגר
 הנגר ⁶ דתנן נגר הנגר נועלין בו במקדש
 אבל לא במדינה והמונח כאן וכאן אסור ר'
 יהודה אומר המונח ⁷ במקדש והנגר במדינה
 ותניא איזהו נגר הנגר *שנועלין בו במקדש
 אבל לא במדינה כל שקשור ותלוי וראשו
 מגיע לארץ ר' יהודה אומר ⁸ זה אף במדינה
 מותר אלא איזהו שבמדינה אסור כל שאינו
 לא קשור ולא תלוי ושוממו ומניחו בקרן זוית
 ואמר רבי יהושע בר אבא משמיה דעולא
 מאן תנא נגר הנגר ר"א היא א"ל אנא
 דאמרי כי האי תנא דתניא ⁹ קנה שהתקינו
 בעה"ב להיות פותח ונועל בו בזמן שקשור
 ותלוי בפתח פותח ונועל בו אין קשור ותלוי
 אין פותח ונועל בו רשב"ג אומר מתוקן אע"פ
 שאינו קשור אמר רב יהודה בר שילת אמר
 רב אסי א"ר יוחנן ¹⁰ הלכה כרשב"ג ומי
 אמר רבי יוחנן הכי והתנן כל כסויי הכלים

דעלמא ואע"פ שאינו קשור:
דסינן. ולא גרסינן ואמר:
שיש

כל הכלים פרק שבעה עשר שבת קכו.

קבו.

עין משפט
גר מצוה

בזג א ב מ"י פכ"ז מהלכות
שבת הלכה ל ופכ"ו
הלכה י סמג לאוין סה
טוש"ע או"ח סימן שיג
סעיף א:
בזג ג מ"י פכ"ו שם הלכה
י

מוסף רע"י

גבר הגבר. שקשור דלת
אכל איש חלי, שהחל ארוך
ומתוך ששקשור אינו נראה
קשור (שד"ח א"ב, 37). נרדף
בו במקדש. נשבות עעמלם
הוא, דלתי בנות ממש הואיל
וקשור דלתי, בנות אלה ואגבר
מחזי כנות, ואין שום דבר
מקדש, דלא גורו ש (שם).
המורה מורה במקדש. ר
יהודה כבר לאו ציון ממש
הוא אלא עומת לבנין וציון
הוא אלא שום דבר. זה אף
במדינה מותר. הואיל
קשור אע"פ שאינו חלי

מוסף תוספות

[illegible]

דכל גגות (עירובין 7ד) דפריך ושמואל למה ליה למיעבד הכי וקאמר ז'
מטלטל כו' לאו משום דאי הוה אמר אין מטלטלין זו אלא דב' אמות
דלא הוה ניחא ליה אלא אז מני היה קשה היכי עביד הכי כיון דמחילה
מתרת לטלטל בחדא הוה כעשיית אהל ערמי במחלה ואסור כדפרישית
לעיל ומהאי טעמא היה מקפיד רב
דס"ל שאני מטלטלין אלא דכ"ז א"ר
משום דהש"ס ידע דסבר שמואל דזה
מטלטל עד עיקר המחילה² ניחא
למיפרך למה הולך לעשות מחילה:
בין קשור בין שאינו קשור והוא
שמתוקן. נראה לר"ת דלאו
בתיקון של מעשה אלא במחשבה
בעלמא דלמכוכח לקמן דאמר כרשב"ג
ס"ל דלמר מתוקן לקמ"ש שאינו קשור
דהיינו במחשבה ומשמע דלגמרי ס"ל
כוותיה דגבי ר' יוחנן דוקא הוא דאמר
בסמוך סבר לה כוותיה בחדא ופליג
עליה בחדא ופריך ולימא מר צין
תלוי צין שאינו תלוי והוא קשור
כרבי יהודה דצעי קשירה וטעמא
משום לטלטל ולא משום צנין דאי
משום צנין מאי ראייה מנגר שצריך
קשירה לפקק והא צפקק לא שייך צנין
אלא תוספת אהל ערמי ותוספת אהל
ערמי שרי צנין בלא שום קשירה
דלמכוכח צמי שהוליאיהו (שם מד):
והמונח כאן וכאן אסור. פי'
רש"י כשחטוקהו שצבת

תנן כל כסויי הכלים זונה הוא ואיסורה דאורייתא איכא
שיש ואינו משמע שיהא זו איסורה
דאורייתא כיון שאינו מצטלו שם אלא נראה לה"ת דכולה מילתא
בגג הנגדר ליכא איסורה אלא משום טלטול וכי היא דקנה
הסתקונו בעה"כ להיות פותח ונועל זו דמיייר משום טלטול ואפי"ה
פי' שהם משמתי' מידי דהוי איכסיו קרקעות והחמירו בהם
כקנים וסמכותם ללעיל אצל משום בנין ליכא איסורה כלל אפילו
ועראי כיון דאפילו בטלטול דילמא בחד הוא דאיפליגו ומיך ר"ת
וסתפא אהל כי היא דנגר הנגדר ומדנקט פלוגתא בפקק החלון
באהל פליגי ולא בטלטול דהא בזההי' דנגר לא שייך אלא איסור
דנגר היינו ר"א דרבנן שרי אפילו בפקק החלון כ"ש בגג דלא
בפקק החלון ומשום טלטול בשאי' תורת כלי גמור עליו ואפי'
סא אה' עראי כיון דבטלי' בפקק ורבנן דשרי אפי' אין עליו תורת
בא' וערעורא סמקין אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כרבי
יין (דף ג.) גבי חריות של דקל שגדרן לעצים דבמחשבה בעלמא
בסמואל ס"ל כרשב"ג דאמר חריות של דקל שגדרן לעצים ומנכ' עליהן
משום איסור טלטול דהא לא שייך איסור בנין בזההי' דנגר הנגדר אלא
ולכא לפרוש' דבגג הנגדר דהכא לאפוקי מאיסור בנין הוא דבעי
למא כרשב"ג א"כ מאי קא מהדר ליה ר' אבא בר כהנא לה' יימיה
מתוקן אע"פ שאינו קשור היינו משום דהתם ליכא אלא איסור
ב להיות פותח ונועל (ה) ומדקמי פותח ונועל משמע שאינו נועל
הוא כעין מפתחות שלנו שיש מהם משווכין המנועול שצדלת לכאן
ולא כא"כ פשיטא דכה"ג לא שייך בנין בהאי קנה אלא משום איסור
ב פותח ונועל דהא כה"ג קמי' בתוספתא חצילי עצים וסוכה של
לין צנן אס' לאו כו' מיהו אומר ר"י דאפילו הוה מפרש היה' דקנה
בא' אבא בר כהנא דס"ל כרשב"ג דלמר דכי הוי מתוקן אע"פ שאינו
ש"ס במקור וכ"ת הכא נמי דליכא תורת כלי עליהן והתניא חריות
ע"פ שאינו קשור היינו בלא תורת כלי אלא במחשבה בעלמא דלמא
יין הוה בעי שיתקנוהו ויכניוהו ועשו בו מעשה שיהא תורת כלי
ורב יהודה דעריצין (דף ק.) דלינה סבירא להו דבההיא דנגר
כי בעי קשור לאפוקי מאיסור בנין והשתא אמאי שפיר
דקנה והשתא נמי היא דקנה משום טלטול. מ"ר:

י ורשאו התחמון מגיע לארץ כדפירש בקונטרס ונראה לרשב"א
 ממקדש והאי דנקט הוואל לאשמעינן דאפ"ה אסור במדינה
 איתו קשור ולא תלי כלל דאי אמרת דוקא נקט ראש מגיע לארץ
 השתא לא הוי מונח דרבי יהודה כמונח דתנא קמא דמונח דרבי
 קרן ויזי דאי אמרת כמי מונח דתנא קמא דרבי אסור מונחין בארץ
 דלא אסר רבי יהודה אפילו במדינה אלא דוקא שאינו קשור כלל:

וכי